

# Full diocesà

12 d'abril del 2015

**p4 i p5** —Catequesi: nou número d'Efatà

**p6** —Pregar amb la vida o examen general

## Un nou Any Sant

En vigílies del diumenge de la Divina Misericòrdia, avui, el papa Francesc tenia previst convocar oficialment un Any Sant Extraordinari, dedicat a la misericòrdia de Déu. Aquest Jubileu s'iniciarà el 8 de desembre del 2015 amb l'obertura de la Porta Santa de la basílica Vaticana i es conclourà el 20 de novembre del 2016, solemnitat de Crist Rei. Tindrà lloc en el 50è aniversari de la clausura del Concili Vaticà II, l'any 1965, i, doncs, serà un impuls perquè l'Església continuï l'obra iniciada llavors.

La tradició de l'Any Sant va començar en 1300 amb Bonifaci VIII, pontífex que preveïa un jubileu cada segle. Però després, per a permetre que cada generació pugui viure un Any Sant, el jubileu ordinari es va començar a realitzar cada 25 anys. Un jubileu extraordinari es proclama amb ocasió d'un esdeveniment de particular importància. El darrer Any Sant ordinari fou el Jubileu de l'any 2000 i els darrers extraordinaris foren l'any 1933, amb motiu del XIX aniversari de la Redempció, i en 1983, 1950 anys de la Redempció.

El Jubileu consisteix en un perdó general, una indulgència oberta a tots, amb la possibilitat de renovar la relació amb Déu i amb el proïsme.



*El retorn del Fill Pròdig (detall) — Rembrandt*

# «Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor»

Diümenge II de Pasqua / Cicle B

## Lectura dels Fets dels Apòstols

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els Apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels Apòstols el producte de la venda i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

(4,32-35)

## Salm responsorial

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor.

(Salm 117)

## Lectura de la primera carta de sant Joan

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món. ¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang, i l'Esperit en dóna testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

(5,1-6)

## Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El vespre d'aquell mateix diümenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit

Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

(20,19-31)

Jesús li diu:  
«Per què m'has vist has cregut?  
Feliços els qui creuran sense haver vist»

## Millor, creure sense veure

Joan Mir i Tubau, prev.

Jesús, abans de la seva passió i mort en creu, havia anunciat: «No us deixaré pas orfes; tornaré a vosaltres», «D'aquí a poc ja no em veureu, però poc després em tornareu a veure»; «Vosaltres estareu tristos, però la vostra tristesa es convertirà en alegria», «L'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu us farà recordar tot el que jo he dit i us ho farà entendre». Tot això es compleix el capvespre del mateix diumenge de la resurrecció i també vuit dies més tard, quan Jesús s'apareix als seus deixebles. És l'evangeli d'avui.

Sobresurt la salutació de Jesús ressuscitat: «Pau a vosaltres.» Els ànims d'uns deixebles desencisats i esporuguits es reviscolen. El Ressuscitat els ensenya les mans i el costat: un gest per a indicar que ell, el Ressuscitat, és el mateix Crist que va ser crucificat. L'alegria envaeix el cor dels deixebles. Els torna a desitjar la pau: un do que també ells hauran d'oferir a tothom; els envia, els encomana de continuar la seva obra; els dona l'Esperit Sant, regal de Pasqua, i els atorga la facultat de perdonar els pecats.

En la segona part de l'evangeli, tots ens hi podem sentir retratats. Acceptar el testimoni dels altres, sovint, ve a contracor. És el problema que va tenir Tomàs. S'ha dit i escrit moltes vegades, a propòsit d'aquest evangeli, que tots portem un Tomàs a dins nostre, això és, un incrèdul: «si no ho veig, no ho crec» i, alhora, un creient: «Senyor meu i Déu meu». El Ressuscitat pren partit: «Feliços els qui creuran sense haver vist.» Una benaurança a recordar quan els ulls de la cara ens dominin el cor.



### La imatge



**Dubte de Tomàs. Pintures murals de la catedral de Sant Pere de Vic. Josep Maria Sert, 1940-45.**

De vegades ens surt el racionalista que portem a dintre i que es resisteix a creure. Com Tomàs, voldríem proves i se'ns ofereixen signes. Jesucrist ens convida a entrar en la seva vida, a no defugir l'experiència interior del seu amor, a veure-hi amb els ulls del cor i a gustar la felicitat de creure sense haver vist.



## Agenda

Lit. hores: Setmana II

### 13 dilluns

—Sant Hermenegild, màrtir (\*585)  
—Sant Martí I, papa i màrtir (\*655)  
Fets 4,23-31 / Salm 2 / Joan 3,1-8

### 14 dimarts

—Sant Tiburci (\*288) i Valerià (\*260), màrtirs  
Fets 4,32-37 / Salm 92 /  
Joan 3,7b-15

### 15 dimecres

—Sant Abbó, bisbe  
Fets 5,17-26 / Salm 33 /  
Joan 3,16-21

### 16 dijous

—Santa Engràcia, màrtir (\*303)  
—Santa Bernadetta, verge (1844-1879)  
Fets 5,27-33 / Salm 33 /  
Joan 3,31-36

### 17 divendres

—Sant Anicet, papa (155-166)  
—Sant Esteve Harding, abat (1020-1134)  
Fets 5,34-42 / Salm 26 / Joan 6,1-15

### 18 dissabte

—Sant Perfecte, màrtir (\*850)  
Fets 6,1-7 / Salm 32 / Joan 6,16-21

### 19 diumenge III de Pasqua / Cicle B

—Sant Vicenç de Cotlliure, màrtir (\*291)  
Fets 3,13-15.17-19 / Salm 4 /  
Joan 2,1-5a / Lluc 24,35-48



# 4 –efatà



Número 66

Delegació de catequesi: [catequesi@bisbatvic.com](mailto:catequesi@bisbatvic.com) – Telèfon 647 13 12 28

I



II



III



IV



V



VI



VII



VIII



IX



X



XI



XII



XIII



XIV

## Via Lucis

Segurament, durant aquesta Quaresma tots hem fet, també amb els infants, el viacrucis. Ara, ja a la Pasqua, us oferim un «Via Lucis» en clau catequètica. El Via Lucis està format per 14 estacions que ressegueixen el camí pasqual de la Resurrecció fins a la Pentecosta. L'estructura d'aquesta pregària és semblant a la del viacrucis. Cada una de les estacions va seguida de la lectura d'un fragment de l'evangeli, d'un breu comentari i del parentostre. Els cants que el poden acompanyar són els propis de Pasqua.

Us proposem que durant aquest temps pasqual dediqueu alguna estona de la sessió de catequesi a pregar prenent com a base el Via Lucis. Podeu adaptar-lo al vostre grup, agafant només algunes estacions, fragmentar-lo durant el temps pasqual o utilitzar-lo sencer. Un possible esquema seria el següent:

1. Cant pasqual (MD: 62, 66, 69, 566, etc.). En la 14a un cant de Pentecosta (576 o 579-2).

2. Les estacions les podem agrupar d'aquesta manera o de dues en dues:

### 1a estació:

La resurrecció de Jesús (Mt 28, 5-6)

### 2a estació:

Jesús s'apareix a Maria Magdalena (Jn 20, 11-18)

### 3a estació:

Jesús s'apareix a les dones (Mt 28, 1-10)

### 4a estació:

Els soldats troben el sepulcre buit (Mt 28, 11-15)

### 5a estació:

Pere i Joan van al sepulcre (Jn 20, 1-10)

### 6a estació:

Jesús mostra les marques dels claus als apòstols (Lc 24, 36-43)

### 7a estació:

Jesús es troba amb els deixebles d'Emaús (Lc 24-13-35)

### 8a estació:

Jesús dona el poder als apòstols de perdonar els pecats (Jn 20, 19-23)

### 9a estació:

Jesús s'apareix als deixebles i a Tomàs (Jn 20, 24-29)

### 10a estació:

Jesús ressuscitat es fa present al llac de Tiberiades (Jn 21, 1-14)

### 11a estació:

Jesús confirma Pere en l'amor (Jn 21, 15-19)

### 12a estació:

Jesús envia els apòstols a evangelitzar (Mt 28, 16-20)

### 13a estació:

L'Ascensió de Jesús al cel (Lc 24, 50-53)

### 14a estació:

Pentecosta, l'enviament de l'Esperit Sant (Ac 2, 1-13)

3. Es pot llegir en cada cas la citació bíblica.
4. Fer una breu explicació del que es descriu.
5. Acabar amb un parenostre.

Trobareu aquests dibuixos penjats a la web del bisbat:  
<http://www.bisbatvic.com/httpwww.bisbatvic.comcatequesi.htm>

# Jornada Diocesana de Catequesi

**Aneu i anuncieu: una catequesi evangelitzadora**

**Seminari de Vic, 19 d'abril del 2015**

### Horari de la jornada:

- 9:30h. Acolliment
- 10:00h. Pregària de laudes
- 10:30h. Presentació de la jornada i ponència: *Una catequesi evangelitzadora*.  
Ponent: Grup Ànima Nova ([www.animanova.cat](http://www.animanova.cat))
- 12:00h. Pausa/cafè
- 12:30h. Diàleg i preguntes
- 14:00h. Dinar
- 15:30h. Taller de cants per a la catequesi amb el grup Cor nou ([www.cornou.net](http://www.cornou.net))
- 17:00h. Eucaristia i comiat

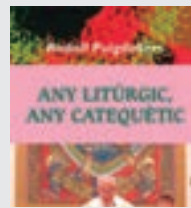
### Inscripcions:

Correu electrònic: [catequesi@bisbatvic.com](mailto:catequesi@bisbatvic.com)  
Telèfon: 93 874 13 01 (podeu deixar-hi el missatge)  
Hi haurà possibilitat d'autocar segons s'indica en el tríptic d'inscripció.

### Darrera reunió del ple

Matinal al santuari de la Gleba el dissabte 20 de juny  
(Podeu fer arribar les vostres valoracions o suggeriments de cara al curs vinent)

## Llibres



### *Any litúrgic, any catequètic*

Com es podria parlar de catequesi d'iniciació sense tenir en compte la introducció dins la vivència de la celebració de la fe? La catequesi no és aprendre la doctrina cristiana, sinó la iniciació sistemàtica a la vida de la fe, que s'expressa significativament en la celebració litúrgica. **PVP. 22 euros**



### *L'alegria de la fe*

El joc està inspirat amb el catecisme «Jesús és el Senyor». És un joc per a diferents jugadors i es juga per equips, cada equip va avançant la fitxa pel taulell i guanya el primer que arriba a la casella 67. Cada casella conté una prova a fer; mímica, oracions, dibuixos, preguntes... **PVP. 49 euros**



### *La Bíblia de tots*

Editorial Claret i Estrella Polar acullen una edició adaptada i il·lustrada per Pilarín Bayés amb l'assessorament d'experts biblistes i pedagogs especialitzats. Els episodis més emblemàtics de la Bíblia són explicats amb un llenguatge amè i proper als nens. **PVP. 25 euros**

Per comandes i informació: Tel. 93 886 93 49 / [info@diacvic.com](mailto:info@diacvic.com)  
Amb seu també a Manresa al Casal de l'Església.  
Tel. 93 875 32 03 / [despatx-inter-manresa@bisbatvic.com](mailto:despatx-inter-manresa@bisbatvic.com)



## Per a pregar: la meditació sobre la vida o examen general

Jesús Renau, S.I.

Hi ha una forma de meditació que agafa com a matèria la vida, generalment en un espai de temps concret com pot ser un dia. També se'n diu examen general. Cal ressaltar-ne algunes característiques, com són: començar amb l'acció de gràcies, continuar amb el repàs de com ha anat el dia (o la unitat de temps que volem revisar), obrir-nos a la reconciliació i demanar perdó quan trobem pecats o faltes, i finalment fer la previsió del temps que ara comença. Per al repàs més aviat s'aconsella una rememoració senzilla i amable, atenent a dues dimensions, l'externa i la interna; és a dir, recordar el que va passar i com ho vaig viure interiorment. En síntesi diríem que aquesta meditació sobre la vida té aquest ritme:

1. Acte de fe en la presència de Déu en nosaltres.
2. Acció de gràcies.
3. Memòria (interna i externa) dels fets: què ha passat i com ho he viscut dins meu.
4. Reconciliació amb el Senyor.
5. Previsió (externa i interna) del temps que comença: què passarà i com ho voldria viure dins meu, i oferiment de tot; pregar en amor a Déu.

Tant la meditació com l'examen (meditació sobre la vida), si es van practicant amb certa constància, es van també simplificant i van perdent l'ordre i la rigidesa dels primers temps d'aprenentatge.

### Pregària sobre l'experiència de vida

La pregària és sempre una cosa privada, però mai no és solament privada. És una actuació de la totalitat de l'existència humana, i per això requereix decisió lliure i exercici responsable: no es pot deixar a l'humor o a l'emoció de cada moment, ja que l'home no pot irrompre segons el seu gust en les profunditats de l'existència, sinó que moltes vegades es consagra com a condemnat a la banalitat de la quotidianitat. Si se'ns pregunta alguna cosa sobre la manera de fer l'oració, direm consells per a ajudar l'home a atendre la dimensió profunda de la vida, tantes vegades encoberta pel trànsit de cada dia. Però importa que aquesta atenció no sols la tinguem quan estem sols i apartats, sinó enmig de la vida, amb els seus problemes, les seves alegries i les seves angoixes. Tal experiència és precisament la que ens descobriria no únicament el sentit, sinó la necessitat de l'oració.

### Paraules de la beata Isabel de la Trinitat

En la meditació cal parar-se en el que ens il·lumina i ens fa pregar, sense preocupar-nos de la resta. No es tracta, en efecte, d'esgotar el sentit dels relats evangèlics i de comprendre-ho tot completament amb l'enteniment. El passatge evangèlic no és per a mi res més que un mitjà per a trobar-me amb el Crist i parlar-hi.



## L'article

# I el drama continua

Climent Forner, prev.

La Setmana Santa sempre m'ha emocionat molt, sobretot d'ençà que en presideixo les diverses celebracions litúrgiques com a sacerdot: haver de representar Jesús en persona davant la comunitat cristiana et convida, millor dit, t'obliga a identificar-te amb ell del tot, a posar-te en la seva pell, des de l'entrada triomfal a Jerusalem el diumenge de Rams fins al diumenge gloriós de Pasqua, passant per les entranyables intimitats del Cenacle, la dolorosa solitud de Getsemaní, el drama punyent del Calvari... No és fer comèdia, no. La litúrgia va molt més enllà de la seva aparent teatralitat. Els actors i actrius que escenifiquen la Passió de Cervera, posem per cas, així com el músic Jordi Savall interpretant a cor la Passió de Bach, poden viure el paper de Jesús a la seva manera, amb una dignitat admirable i una emoció continguda; ara, el celebrant, no sols el presenta i representa sinó que l'encarna de debò, ja que és Jesús mateix en persona qui, per mitjà de l'Esperit, parla i actua a través d'ell, units en comunió d'amor inefable. Si això ja és així en cada celebració eucarística, els misteris de la Setmana Santa em trasbalsen de tal manera, amb tota sinceritat, que mors i ressuscites amb ell, fet pecat per nosaltres i salvats per gràcia. Pobre Judes! Gràcies, Joan, per la teva fidelitat! Sort n'hi ha de Maria, la Mare, que, davallat de la creu, rep el Fill i ens rep a tots a la seva falda. I sort, és clar, que, després de la nit esperançada del dissabte, el matí de Pasqua esclata definitivament el sol: –Maria! –Jesús!.

Però el drama, per desgràcia, continua en la història de la humanitat, com si la Setmana Santa no tingués fi. Heus aquí que jo no puc acabar d'eixugar-me les llàgrimes, per més mocadors que em tregui de la butxaca. Ja ho deia Mn. Jacint Verdager partint de la seva pròpia experiència horripilant: «La terra és un gran Calvari / on l'home és crucificat.» En cada persona que mor de fam o que és violentada: «Allò que feu als altres, n'ho feu a mi.» En cada poble privat de llibertat, sotmès com es veu a injustícies i humiliacions... Això no pot ser! M'indigno, tot i reconèixer les meves mancances. Si, d'infant, he viscut sempre amb els ulls esgarriats davant de tants crims, guerres i malvestats de tota mena, ¿em moriré sense haver vist establert mínimament el Regne de la veritat, de l'amor, de la justícia, de la pau, de la llibertat que ell va venir a implantar? Només em faltava veure els actuals desastres de l'Iraq: després d'haver decapitat impunement ostatges i més ostatges com si fossin animalons, ara es dediquen a destruir estàtues i monuments de segles i segles aC que formen part importantíssima del patrimoni cultural universal. Déu meu, on hem arribat i on som capaços d'arribar! Oscar Wilde ja sentenciava que es comença matant gent i s'acaba perdent l'educació. ¿Com més cultes, més bàrbars? Enterrem d'una vegada l'home vell i deixem-nos transformar en l'home nou.



## El llibre

# Directori homiliètic

Santa Seu



El document més recent publicat per la Santa Seu sobre l'homilia, a càrrec de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments.

Com a part integrant de la litúrgia, l'homilia no és solament una instrucció, sinó que és també un acte de culte. Llegint les homilies dels Pares descobrim que, molts d'ells, tancaven el discurs amb una doxologia i amb la paraula «Amén». Havien entès que la finalitat de l'homilia no era tan sols la de santificar el poble, sinó la de glorificar Déu.

L'homilia és un himne de gratitud per les meravelles de Déu; no sols anuncia als qui estan reunits que la Paraula de Déu es compleix quan s'escolta, sinó que lloa Déu per aquest compliment concret de la seva Paraula.

Un document interessant per a preveres i diaques.





Glossa

# Diumenge de la Divina Misericòrdia

Romà Casanova, bisbe de Vic



La incredulitat de St. Tomàs – Caravaggio

Fou sant Joan Pau II, papa, qui va instituir que el diumenge segon de Pasqua fos també anomenat Diumenge de la Divina Misericòrdia. En la lectura de l'evangeli d'aquest dia apareixen aquestes paraules de Jesús: *Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats els quedaran perdons, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó* (Jn 19,22-23), i, per tant, s'expressa amb claredat la relació que hi ha entre el misteri pasqual i el perdó dels pecats. De fet, no hi ha Pasqua autèntica sense el perdó dels pecats. En temps de Pasqua els batejats reben el perdó de Déu i, els ja batejats, vivim l'alegria de la vida nova, amb la certesa que la misericòrdia de Déu sempre ens acompanya.

La font del perdó dels pecats és la misericòrdia divina. El missatge sempre actual de l'amor misericordiós de Déu té, en els nostres temps, una força molt més clara. En aquests moments en què sembla que Déu sigui molt lluny de la societat i dels homes, la proclamació de la divina Misericòrdia té la novetat d'un amor que, encara que rebutjat, no es cansa mai d'estimar i de trucar contínuament a la porta del cor dels homes per oferir-los aquell amor que mai no s'esgota per a curar les seves ferides.

El papa Francesc va anunciar, dins la Quaresma passada,

un Any de la Misericòrdia per a tota l'Església, que s'iniciarà en la festa de la Immaculada d'aquest any i conclourà en la solemnitat de Crist Rei de l'any següent. Ja des d'ara, la nostra diòcesi acull amb alegria aquesta iniciativa papal i estarem ben atents per a veure què ens demana el Senyor en aquest temps de gràcia.

Darrere d'aquesta iniciativa papal intueixo una certesa profunda de la necessitat de tota l'Església de retornar a la font de l'amor misericordiós de Déu. En el missatge de la Quaresma d'enguany el sant Pare ens demanava amb força: «Com desitjo que els llocs on es manifesta l'Església, en particular les nostres parròquies i les nostres comunitats, arribin a ser illes de misericòrdia, enmig del mar de la indiferència.» I, perquè així sigui, ens cal posar la mirada en la font d'aquesta misericòrdia: el cor traspasat de Crist, que ell mostra als seus deixebles en aquest diumenge segon de Pasqua. I, al mateix temps, també ens cal mirar amb tota veritat el nostre cor a la llum d'aquest amor i descobrir quines són les ferides que hi ha, per posar-les en mans del qui pot guarir-les amb la seva misericòrdia infinita. Sols el qui viu cada dia la misericòrdia divina serà instrument d'aquest amor misericordiós per als seus germans.

